

מסורת הש"ס

ואלו מגלחין פרק שלישי מועד קטן

פז.

עין משפט
גר מצוה

[illegible]

ג כ מיי פ"ו מהלכות ת"ת
הלכה ו' טוש"ע י"ד סימן
שלו סעיף א':
ג ח מיי פכ"ה מהל'
סנהדרין הלכה ו' [יח]
טוש"ע י"ד סימן שלו סעיף
א' כגה"ט וטוש"ע ח"מ סימן
ק סעיף ג:
ג ח מיי פ"ו מהלכות ת"ת
הל' יג טוש"ע י"ד סימן
שלו סעיף א':
ג נ [מיי] פ"ו מהל' ת"ת הל'
יב טוש"ע י"ד סי' רמג סעי'
:||

ס ש מיי פ"ו של קעניג:
טוש"ע ז"ל ק"ק של קעניג:
כא ש מיי פ"ו של ה'ג' י:
טוש"ע ש קעניג טו:
כב פ מיי ש טו"ש שם
 קעניג:
כג צ מיי ש טו"ש שם
 קעניג:
כד ק מיי ש טו"ש שם
 קעניג מה [א"י] רמג
 קעניג [ח]:
כה ר טו"ש"ע ש קעניג:
כו ש מיי פ"ו של ה'ג' י:
 טו"ש"ע ש קעניג ה:
כז ז טו"ש"ע ש קעניג
 ה:

תורה אור השלם

1. וְכִיּוֹם בָּאוּ אֶל הַקֶּשֶׁר
 2. אֶל הַחֶזֶק הַנִּפְתִּימִי לִשְׁרֵת
 3. בְּקֶשֶׁר אֶת שְׁחָתוֹ נָאֻם
 4. אֲדֹנָי אֱלֹהִים:
 יְחֻקָּא דִּלְמָה כּוּ
 5. וַיִּשְׁלַח מַשְׁחָה לְקִרְיָא
 6. לְדֹתוֹ וּלְאֶבְיָיִם בְּנֵי אֵילָאֵב
 7. וְאִמְרוּ אֶל נַעֲלָה:
 8. מִכְבֵּדוֹ שׁוּב
 9. אִימַרְתָּ מַשְׁחָה לֵּךְ קִרְדּוּ
 10. אֶתְּחֵל בְּךָ וְנִדְחֵי יְדֵי לִפְנֵי
 11. אֶתְּחֵל וְאֶתְּחֵל מִחֵרָה:
 12. מִכְבֵּדוֹ שׁוּב
 13. קִרְאָה שׁוּב שְׁפִירַת מִלְךָ
 14. מִרְיָם שְׁאֵן הַמִּצְרִי
 15. הַמּוֹעֵד:
 16. אֵיךְ לֹא אֶת אֶרֶץ וְבֵית
 17. חָלַב וְדֹבֶשׁ וְיִבְרָתוֹ וְתִמְנָה
 18. וְכָל נֶחֱלָה שֶׁדֶּה אִיבָאֵם מִצִּיּוֹן
 19. הָאֲנָשִׁים הָהֵם תִּגְבֹּרָה אֶל
 20. נַעֲלָה:
 21. מִכְבֵּדוֹ שׁוּב
 22. אִימַרְתָּ מִדּוֹן מִלְךָ מִן
 23. אִי אֲדוֹר יִשְׁכְּבֵי בִּי לֹא
 24. בָּאוּ לַעֲוֹת וְיַעֲוֹת
 25. בְּגִבּוֹרִים:
 26. שְׁפִירַתִּים אֵי כֹה
 27. מִן שְׁמִים לִתְלֻמָּה
 28. הַבּוֹכִים מִמְּסֻלּוֹתֵם לִתְלֻמָּה
 29. שְׁפִירַתִּים:
 30. שְׁפִירַתִּים אֵי כֹה
 31. וְכֹל אֲשֶׁר לֹא יִבְרָת
 32. לִשְׁלֹשֶׁת יָמִים כְּעֹז
 33. חֲשִׁירִים וְהַזְקִינִם יִחְרֹם בִּלְ
 34. רִבְשׁוֹ וְדֹאֵל יִבְרָת מִחֵרָה
 35. הַזְּלוּ:
 36. עֲרֹא כִּי

בְּנֵיהֶם וְאִם תִּשְׁאוּ מִבְּנֵיהֶם
וְסִפְרָנָא דִּיהָ לְהוּא מִתְעַבֵּר
וְאָבִיהָ יִרְק וְרַק בְּנֵיהָ הֵלֵא
וְכִפּוּ עִמָּהּ בְּנָעִלָה בַּת נָדִיב

וְאֵת אֲהֵרֹן וּבָנָיו אֲשֶׁר יִקְרְבוּ לָהּ בְּיוֹם
 הַלְחִיטָהּ וְלֹא אֶקְרָא לְעֵלִי קֹהֵל אֲלֵא
 הָרַמְטוֹמֹת מִתּוֹ וְהוּא הַדִּין מִזְרַעְמוֹ:
 וְדֹא לֹא אֵתִי הֵהוּא וְיִמְנָה קִצְעִין לִיה

מתרין בו שני וחמישי ושני.
 פירש בקונטרס שני
 מתרין זו תחילה ומגדן אותו וכן
 בחמישי ובשני אחר מהימין וא"ל
 שלשים יום ויש מפרשים קודם
 שיגדוהו כלל יתרו זו וכן משמע
 בפרק הגזול בתרא (ב"מ 97 ק"ג):
 וטרקיה

מִי גִבְרָא רַבָּה דְּכֹתִיב³ לִפְנֵי
הַקִּבְעִינָן זִימְנָא דְּכֹתִיב מִחֵד
הַמֶּלֶךְ מִצְדִּים שְׁאוֹן הָעֵבֶיר
יִנְא וְאֹתִי וְאִמֵּר לֹא מִיתְּחִי
סֵת תִּגְקֵר⁴ וּמִגְלָן דְּמִשְׁמֵתִין
דְּכֹתִיב⁵ אִמֵּר מִלֹּאךְ ה' וּמִגְלָן
יֵיה וְקֵאִי בְּאַרְבַּע אֲמוֹת דִּידֵיה
דְּכֹתִיב⁶ כִּי לֹא בָּאוּ לְעִזְרַת
קִלְמָרוֹ אִיכָּא דְּאַמְרֵי גִבְרָא
שְׁמִינִן נִלְחָמוּ הַכּוֹכָבִים וּמִגְלָן
אֲשֶׁלִּישִׁת הַיּוֹמִים כְּנֻצִּים הַשְׁמֵרִים

שג'סון הי' חסיד בעצמו וחסידים
עגוללה ומגלן = דנציגין ולייטשין
עמם ואקללם ואכזה מהם
חסידים ועבדיה הרדפה דכתיב
מאי לשרושי אמר אדא מרי
אמר רב יהודה הרדפה מאי
ר שילת משמיה דרב מגדן
זים א"ל רב הונא בר חיננא
זי ושני = ה"מ לממונא אבל
כ טובי בר מתנה אימנו עליה
דיניה אמר אביי היכי ליעביד

לא לישרי ליה קא בעו רבנן
הא א"ל הכי אמר רב תחליפא
אמר ליה ה"מ לממונא אבל
מין אלמא קסבר אביי הני בי
דיביעיא להו הני בי תלתא
ת"ש * מנודה לרב מנודה
דה לעירו מנודה לעיר אחרת
לנשיא מנודה לכל ישראל
אומר אחד מן התלמידים
מנה * תלמיד שנידה לכבודו
חלקו וש"מ הני בי תלתא
אמימר הלכתא הני בי תלתא
רב אשי לאמימר והא תניא
ולקן אינו מופר מאי לאו אינו
יו ליה ת"ר * אין גידוי פחות
שאין ראייה לדבר זכר לדבר
ת ימים אמר רב חסדא * גידוי
והא ר"ש בר רבי ובר קפרא
לבר קפרא דבר זה צריך רבי
א"ל לאבוה איקפד אתא בר
ך מעולם ידע דנקט מילתא
וב פעם אחד גזר רבי שלא
כמו חללים מה ירך בסתר
אף

ים ואמרטם ואשביעם באלדים אם תתנו בנתיכם
די לא לזוא עבד דתא די אלהך ודתא די מלכא
די ולאסורין: עזרא ז' כו. 11. יואמר יי אל משי
חין למחנה ואחר תאסא: במדבר י"ב 12. מ
יך כמו חללים מעשה ידי אמן: שיר השירים ז' ב

א. ושמתי, אלו פיסייה לרב טובי, אמר אבי יחזי נא הקול [המכריז בקביעת שופר יצא:] מירוש, והנה עליה שמחת שלשים יום. דייקמן, מדאמר אביי בלעזר, ושמתי לנשיא מנדול לכה לשראאל מנדול לכל דייקמן מינה לרב אתני מנדול, והא כלילי עלמא שדור ליה, א"ל רב אשי לאמימר והא תניא רשב"ג ואמר' ה' אל משה ואברה' קרי ירק בפניה הלא שכיח, ידעו דנקט שמעיקא לעיהור, והגו נמיפסא בנפשיההוון, וכן מתחסימילא בתורה שמיטה דאבי אומין.

וַיֹּזְכֵּר שְׂמֻחָתָם אֲדָמוֹתָם לְעִצּוֹן תַּחֲלִית כְּדֶחֱסִיד (ויקרא ו' ז')
 וְנִזְנוּ לְרִבּוֹת עֲשִׁירִית הָאִפֶּסֶה שֶׁל כֶּהֱן הָדִיל
 חֲלָמָה שֶׁלֹּא הִיא יְכוּלָה לְהַקְרִיב קֶרְבָּנוֹ עֲשִׁירִית הָאִפֶּסֶה עַד שֶׁ
 רָשָׁה לָהּ: וּמוֹמִינִין לִיה לְדִינָהּ. לְעֵל דִּין: וַיִּמְנָח צֶסֶר וַיִּמְנָח

זו עשיירת האיפה שלו דברי רבי יהודה
 ר"ש אומר ⁽⁶⁾ בבאו יקריבו בזמן שראוי לביאה
 ראוי להקרבה בזמן שאינו ראוי לביאה אינו
 ראוי להקרבה אמר רבא ⁽⁶⁾ מנול * דמשדרין
 שליחא דבי דינא ומזמינין ליה לדינא דכתיב
² וישלח משה לקרא לדתן ולאבירים בני
 אליאב ומנול דמזמינין לדינא דכתיב

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל קָרַח אֶתָּה וְכָל עַדְתְּךָ ה' אֶת וּפְלִינֵי דַכְתִּיב אֶתָּה וְהֵם וְאֶהְרֹן זִימְנָא בְּתֵר זִימְנָא דַכְתִּיב קְרָאוּ שֵׁם פְּתִי הַמּוֹעֵד וּמִגְלָן דַּאי מִתְפַּקֵּר בְּשִׁלְחָא דְבִי כְּלִישְׁנָא בִישָׁא דַכְתִּיב הָעֵינִי הָאֲנָשִׁים דַּכְתִּיב אֲוֹרו מְרוּז דַּהֲכִי סְבָרָא דִּגְבְּרָא רַבֵּי דְמַחְמִינֵן דַכְתִּיב אֲוֹרו אֲרוּרֵי דַאכִיל וְשֵׁתִי בַּדְּכְתִּיב יוֹשִׁבִיָּה וּמִגְלָן דְּפִרְטִינֵן חֲטֵאִיהָ בְּצִיבִי וְאִמֶּה עֻלָּא בְּדַ מֵאָה שִׁיפֹרֵת שְׁמִתָּה רַבָּה הוּא וְאִיכָּא דַמְרוּי כּוּכְבָּא פִּירֵי שְׁנָאמָה דְּמִפְּקִירוּן דְּרַחֲמֵה דְּרַחֲמֵי כּוּכְבָּא וְכָל אֲשֶׁר לֹא יִרְאֵה דְּמִפְּקִירוּן דְּרַחֲמֵה דְּרַחֲמֵי כּוּכְבָּא וְכָל אֲשֶׁר לֹא יִרְאֵה

והזקנים יתחרם כל רכושו והוא יכדל מקהל⁹ ומחנין ותלשיטין שיער ומשבעים וכתב¹⁰ 'ואני ואתם ואשריכם ואשריכם ומלן' דכפתנין¹⁰ הן למות הן לשרושי הן לענש נכסין ולאסר אמר נחמיה בר ברוך אמר רב חייא בר אבא הרדפה אמר רב יהודה בריה דרב שמואל לאלתר¹¹ ושונין לאתר ל' ומחרימין לאחר הכי אמר רב חסדא¹² מתרין ביה שני וחמור לאפקירותא לאלתר ההוא טבחא דאיפתק אביי ורבא¹³ ושמתוהו לסוף אול פייסיה לבעי

לישרי ליה לא חל שמתא עליה תלתין יומין
 [וא] למיעל א"ל לרב אידי בר אבין מידי שמעי לך
 בר אבימי אמר שמואל ^א ^ב מוט אסר וטוט ע
 לאפקידותא עד דחיילא שמתא עליה תלתין
 לתלא דשמיתו לא אתו תלתא אחריני ושרו
 דשמיתו מהו למיתי תלתא אחריני ושרו ל
 לתלמיד מנודה ^א לתלמיד אינו מנודה לרב ^ב
 מנודה לעיר אחרת אינו מנודה לעירו ^ג מנ
 מנודה לכל ישראל אינו מנודה לנשיא רש
 שנידה ומת חלקו אינו מופר ש"מ תלת שמ
 נידיו נידיו ישמע מינה ^ד כל אחד ואחד מ
 דשמיתו לא אתו תלתא אחריני ושרו ליה א
 דשמיתו ^ה אתו בי תלתא אחריני ושרו ליה ^ו
 רשב"ג אומר אחד מן התלמידים שנידה ומח
 מופר כלל לא עד דאתו בי תלתא אחריני ו
 מל' יום ואין נזיפה פחות מז' ימים ואף על
 שנאמר ^ז ואביה ירק ירק בפניה הלא תכלם ש
 שלנו כנזיפה שלהן ונזיפה דידה שבעה ותו
 הוו יתבי וקא גרסי קשיא להו שמעתא א"ל ר
 א"ל בר קפרא לר"ש ומה רבי אומר בדבר זה
 קפרא לאיתחזויי ליה א"ל בר קפרא איני מ
 בדעתיה נהג נזיפותא כנפשיה תלתין יומין
 ישנו לתלמידים בשוק מאי דרש ^ח ^ט חמוקי יר

פ' לעזות עם ה', איכא דאמרי מרו
 9. ואריב עמם ואקללם ואבה מהם
 לבנינם ולכם: נחמתי יג כה
 10. מנה דן למות דן לשריף דן לענש
 תבלם שבעת ימים תסגר שבעת ימי
 חמור

ימין לאחר ששים. אמרו משמה דבר ויריות, ענין לאלתר לבד ההרואה. והוא שבחא אדיתקצר כרב טובי, אימנא אבא שמיא שמיא, וכן אמר טר שר. (כלומר) [פירוש] תציתק השופר איה יד ימים לחול עליה שמתא. אמר ליה הני מילי לממונא, אבל לאפקיקוואת עד דא אינא מנדה ליה, ונדה לעירו מנדה אחרת מנדה לעיר אחרת אינא מן בקרנא ימין, כן התלמידים שניהם זמא, וקמתי נני אחרת לחמצי איה מנדה תא אחרני ושדו חקיקה. אמר אמימר הלכתא [תלתא] דמשמתי' נאחא תלתא איה מנדות משמשים ים, ואין נופה פחות משמטה. ואיפ' שאין אהא דרבר וכר' דב, עירבא אינא מכיכר מעולם, וכן כלדמא ליה ר' ליי, אמר כל קורא לך, מוקד' ירכיז מין מן חלסין, וכן חלסין איה רבנן דגרסינן ברהמ נאחא חולין

וּ עֲשִׂירֵי הַיּוֹם שָׁלוֹ. שְׂמִירָה כֹהֵן
הַנֶּחֱשָׁה אֹתוֹ עֲשִׂירֵי הַיּוֹם וְהַמִּזְבֵּחַ
מִנּוֹת כְּהֵנִים צִעְמָה הוּא דְקָאֲמַר יִחוּד
אֲמַר רַבָּא וכו' אִיזִי דְלֵאִירָה בְּמִזְבֵּחַ
וְיִמְנָה אֲרֻכָּי. קִרְאוּ שֶׁס. שְׂמִירָה
כְּלוּמַר שְׂמִירָה לְפָרֶסֶה שְׁהַעֲבִיר מוֹעֵד
כְּלוּמַר שְׁהַעֲבִיר אֹתוֹ מוֹעֵד שְׁשֵׁמו
אַחֵר מוֹעֵד רֵאשׁוֹן: דְּהִי מִתְּפַקֵּר

הגהות הב"ח

(א) גמ' אמר רבא ממלן דקבעינן דוכתא ורמשרדינן שליח דבי דינא דכמי וישלח כו' כ"ל וחיוב וזמנינן ליה לדינא נמחק: (ב) רש"י ד"ה יחרס כל רכושו כו' ומינא הוא נמחק:

הגהות הגר"א

[N] גמ' למיעל. נ"ב נ"א
למחול [ועיין ר"ן ופרש"י
שבר"י]:

מִזֶּמֶר רַע"י

ואספירן ליה שקושרין אותו על
 העמוד להלקומו: **הרדפה**. קא מפרש
 רב יהודה צריה דרב שמואל לרודפו
 מיד דמיון דלא צייט דינא מנדן אותו:
ואוין. ומנדן אותו פטע אחרת:
למנוא. שחבי ממון להצבירי ואלא
 רצא לשלם ע"פ ד"ז: **לאפקירווא**.

דבינו חנאל

שמשא ל' יוס. ואין שמתא פחותה מל' יוס: קא צעו רבנן למיעל שזריצין לו: טוט אסר טוט שרי. כלומר מלי למישרי ליה אע"ג דלא חל עליה ל' יוס דלוחו שופר שגדוהו יכול להסיר לו יומשרי ליה בצדק ל' יוס: לא אסו אחריני ושרו ליה. מומדדר איהו נפשיה למישרי: שניה לבדודו. ולא לשם שמים אלא שהחריז נגדו ודאי כיון דמני אין מנודה לרב ודאי לא ידה אלא בשביל כבודו דאי במילי דאסורא הוי כמי שמנודה לרב דאין וקמני ואין ענה וגו' (משלי כו) וקמני אין מנודה לרב אצל כללי לעלמא מנודה: כל אחד מיפר חלקו. מדקמני חלקו אינו מופר: לא אסו אחריני ושרו. מדקמני חלקו אינו מופר לעולם אפי' שרו ליה אחריני: נופסא גברה דכלקמן: נדיו שלנו. צני צלל: כנופסא שלחן ארץ ישראל: צני רבי. רבי אצוה דר"ש הוה: מה רבי אומר דבבר וס. אין רבי צעולם היודע דבר זה: א"ל לאצוה. לפי תומנו ולאנו משום לישנא בישא: לאיפסוואוי ליה. בצקר אח רבי שהיה חולה שקצב עליו יסורין: אמר ליה שר צקר איני מסיקין. רמז לו שצור רואה לארסות: חמוקי יריקין. כמו חמק עבר (שיר ה) אף

זרמינן על כל מאן דאכיל

ש'ן ביהודה, וקאי כ"ד אמות
והוא אורו אורו יושבה. ומנא לן דפרטין חסאיה, שנאמר כ"ד באו לנפול
גדול הוה. ואיכא דאמרין כוכבא הוה, והאי דכתיב יושבה, כענין עיש על בניה
ארין נכסיה, שנאמר כל אשר אלך שילשלת הימים בעצת השרים והזקנים
אין לך דגערין ולטנין ומחנין ומלכשנין שיער ומשבענין, דכתיב אחרי עמם ארסין
יהיה. ומנא לן דכפתין וארסין ועברין ודריהם, שנאמר קין למות קין לשורש
נפח. ואמר כ' יהודה משמיה דרב במדנין דאלתר, דמפתקין, ושונין לאחר שלש
אחרין בידי שני וחמישי שער, ואחר כך במדנין אותו. והנה מילי למנאנה, אבל
השלישם, ונשבעה בשמותיה קד כמו נבון לאסטריו. אמר רבי ר' אדרי בר
קיעת שער. והקל המכריז בתקיעת השופר] וזה האומר סור [ומחנין, כלומר אר
תחת לא את תחתא אחרנא ושור. מאי, ת"ש מנודה לרב מנודה לרב תחלמי מנודה
לרב גמליאל אמור, אחד מן ההלמיסין שנידנו מנא חלקו איני מופר. ש"מ נמי דר
ני נידו, ומדקתני מנא חלקו איני מופר, ש"מ דכל מילא מפרק חלקו. ש"מ נמי דר
חלקו איני מופר, מלא לא אינון מופר דדאיתו תחתא אחרני ושור ליה. ת"ר א
שילנו נופריהן. ויופיה דיריהו שבעה, איני, וזה לא קפאי, בעיקרא דאמר
אין תלחין נופין. סוגיא דשעתא, כ' גור ר' שלא שנון למילדידים שבעה, דאמר